

— de Raad verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Wat de *materiële schade* betreft, heeft het Gerecht in de eerste plaats blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, het beginsel van volledige vergoeding geschonden en aan artikel 340, tweede alinea, VWEU en artikel 41, lid 3, van het Handvest van de grondrechten hun nuttig effect ontnomen. Het door het Gerecht vereiste bewijsniveau heeft elke vergoeding van de geleden schade onmogelijk gemaakt, ofschoon sprake is van een voldoende ernstige en gekwalificeerde schending van het Unierecht. In de tweede plaats wordt in het bestreden arrest blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en bevat de motivering van dat arrest tegenstrijdigheden. In de derde plaats heeft het Gerecht bewijzen en feiten onjuist opgevat.

Wat de *immateriële schade* betreft, ontbreekt in het bestreden arrest elke motivering met betrekking tot de criteria die zijn gehanteerd om het bedrag van de schadevergoeding *ex aequo et bono* vast te stellen.

Hogere voorziening ingesteld op 12 september 2019 door Fereydoun Mahmoudian tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 2 juli 2019 in zaak T-406/15, Mahmoudian/Raad

(Zaak C-681/19 P)

(2019/C 372/29)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Fereydoun Mahmoudian (vertegenwoordigers: A. Bahrami, N. Korogiannakis, avocats)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie, Europese Commissie

Conclusies

Primair:

- het bestreden arrest gedeeltelijk vernietigen;
- de zaak zelf afdoen;
- de Raad veroordelen tot betaling aan rekwirant van het bedrag van 966 581 EUR voor de materiële schade en 500 000 EUR voor de immateriële schade, te verhogen met vertragsrente;
- de Raad verwijzen in alle kosten.

Subsidiar:

- het bestreden arrest gedeeltelijk vernietigen;
- de zaak terugverwijzen naar het Gerecht;

— de Raad verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Wat de *materiële schade* betreft, heeft het Gerecht in de eerste plaats blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, het beginsel van volledige vergoeding geschonden en aan artikel 340, tweede alinea, VWEU en artikel 41, lid 3, van het Handvest van de grondrechten hun nuttig effect ontnomen. Het door het Gerecht vereiste bewijsniveau heeft elke vergoeding van de geleden schade onmogelijk gemaakt, ofschoon sprake is van een voldoende ernstige en gekwalificeerde schending van het Unierecht. In de tweede plaats wordt in het bestreden arrest blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en bevat de motivering van dat arrest tegenstrijdigheden. In de derde plaats heeft het Gerecht bewijzen en feiten onjuist opgevat.

Wat de *immateriële schade* betreft, ontbreekt in het bestreden arrest elke motivering met betrekking tot de criteria die zijn gehanteerd om het bedrag van de schadevergoeding *ex aequo et bono* vast te stellen.

Hogere voorziening, ingesteld op 18 september 2019 door de Bondsrepubliek Duitsland tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 9 juli 2019 in zaak T-53/18, Bondsrepubliek Duitsland/Europese Commissie

(Zaak C-688/19 P)

(2019/C 372/30)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: J. Möller, R. Kanitz, gemachtigden, bijgestaan door M. Winkelmüller, F. van Schewick, M. Kottmann, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- vernietiging van het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 9 juli 2019 in zaak T-53/18, Duitsland/Commissie;
- nietigverklaring van besluit (EU) 2017/1995 van de Commissie van 6 november 2017 tot handhaving in het *Publicatieblad van de Europese Unie* van de referentie van geharmoniseerde norm EN 13341:2005 + A1:2011 betreffende niet-verplaatsbare thermoplastische tanks voor bovengrondse opslag van huisbrandstookolie, kerosine en dieselbrandstof overeenkomstig verordening (EU) nr. 305/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾;
- nietigverklaring van besluit (EU) 2017/1996 van de Commissie van 6 november 2017 tot handhaving in het *Publicatieblad van de Europese Unie* van de referentie van geharmoniseerde norm EN 12285-2:2005 betreffende fabrieksmatig vervaardigde stalen tanks overeenkomstig verordening (EU) nr. 305/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾;
- telkens subsidiair bij de twee voorgaande punten, terugverwijzing van de zaak naar het Gerecht;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.